

● ההבטחה „להתייחס” לעניין בדו"ח הבא אינה מספקת כל עיקר — כאשר מדובר בביטולה של מסקנה חשובה, בעלת השלכות רבות, הכלולה בדו"ח הראשון.

חקירת שתי-וערב

עים כל הכבוד לוועדה ולחבריה — כבוד שכולנו מצווים עליו — אי אפשר להימנע מהשמעת דברים חמורים. התנהגות הוועדה, אחרי שנסתבר לה שלפי כל הסימנים מיסמכי סימון-טוב הם מוזייפים, תמוהה מאוד. היא מעוררת את הרושם הבלתי-נעימים שהוועדה מתנהגת ככל מוסד אחר שנפתס במחדל חמור, והמבקש למצוא לעצמו אליבי, להמעטי מחשיבות העניין ולהחליק את פני הדברים.

מוועדה כזו, המחזיקה בידיה את גורלם של אנשים רבים, שבני דקה פוטר זה-עיתה ריבט"ל, ושי הדו"ח שלה גרם לנפילת הממדי שלה, אפשר לבקש תגובה אחרת.

ובדו"ח אפשר לצפות ממנה לאותו סטנדרט

(המשך מעמוד 10)

המילחמה המתקרבת, היה מוזיף. התברר כי המקור הושמד על-ידי סימון-טוב עצמו, וכי הוא המציא לוועדה העתק מצולם, בו הוחלפו עמודים והושטמו קטעים, בצורה ששינתה את מהותו. אפשר היה לחשוב שגילוי זה, על רקע המאורעות שאירעו בשבועות האחרונים בעיקבות פירסום הדו"ח החלקי, יעורר פעילות קדחתנית בעיתונות הישראלית, תוך תחרות בין העיתונאים לגילוי ולי פירסום הפרטים. שום דבר כזה לא קרה. העיתונות התעטפה בשתיקה מורוה. **כיום השישי האחרון פירסמה, לעומת זאת, הוועדה עצמה הודעה רישמית, באמצעות לישבת העיתונות הממשלית.**

וזה לשונה:

בסעיף 26 לדו"ח החלקי של ועדת אגרנט מיום 1.4.74, מוזכרים שני מיסמכים, שערך בשעתו סגן בנימין סימון-טוב, ואשר על תצלו"מים מהם הסתמכה הוועדה לצורך מסקנותיה בעניינו של טגן-אלוף גדליה.

הוועדה חקרה את טגן-אלוף גדליה על מיסמכים אלה, והוא אישר את אמיתותם. לאחר פירסום הדו"ח החלקי הגיי עה לוועדה טענה שהעמוד הראשון של אחד המיסמכים המקוריים הוח"ף לבזמן, ביזמת סגן סימון-טוב, בעמוד אחר.

הוועדה פתחה מייד בחקירת ה" עניין, ולאחר שחקירה תסתיים היא תיתן את דעתה על תוצאותיה ותתייחס אליהן בדו"ח שיכיל את ההנמקה המלאה של הוועדה ל" מסקנות שהובאו בדו"ח החלקי ש" פורסם.

זוהי הודעה המנופחת בי אלגנטיות רבה — ואולי רבה מדי.

היא מעוררת כמה הערות:

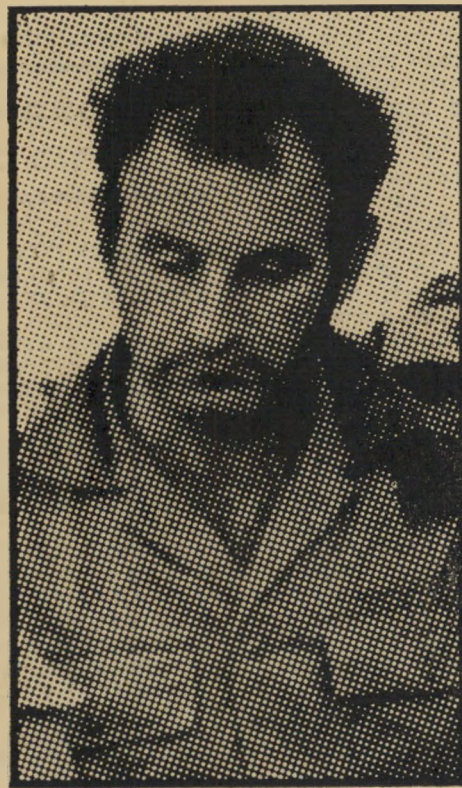
● עיתוי הפירסום מראה שהוא בא ארוק כתגובה על גילוי העוול הזה.

● זוהי הפעם הראשונה שהוועדה מוזכרת ככורך אנכ, שהיא הסתמכה על תצלו"מים של מיסמכי סימון-טוב הרבר לא נאמר בדו"ח החלקי עצמו. אילו נאמר, היה צוי רך להסביר מה קרה למיסמכים ה" מקוריים, ומדוע לא הובאו בפני הוועדה.

● נכון גדליה, אישר את אמיתותם של הצילומים, אך לא אחרי בדיקה ועיון יסודי, אלא כלאחר-ידי, אחרי שהעניף בהם מבט שיטתי — וזאת, מפני שלא הוזהר כחוק שזוהי עדות העלולה לפגוע בו קשות, וכי מותר לו למנות לעצמו עורך-דון, לחקור את סימון-טוב חקירת שתי-וערב ולהיעזר בעדויות של מומחים. משום כך אין טעם להביא, כצידוק, את העובדה שהראו לו את התצלומים בשעת עדותו. השבוע נוסף חטא על פשע. גדליה הוד" מן שוב להעיד על אמיתות המיסמכים, בעיקבות גילוי העוול הזה. בבואו אל החוקר, ביקש גדליה שישמור לידיו את המיסמכים לעיון. החוקר סירב לתת לו לנגוע בהם — ואז סירב גדליה, בצדק, להעיד בכלל.

● החקירה שנפתחה, כדברי הוועדה, אינה חקירה פלילית, מן הסוג שפותחת המישטרה כאשר מתעורר חשד כי מיסמך חשוב הוא מוזיף. כאמור, לא נקראו מומי חים לגראפולוגיה ולזיהוי פלילי, לא הוז" מנו העדים שהיו קרובים לפרשה, ולא נערכה חקירת שתי-וערב.

● ער היום לא הוענק לגדליה המעמד של „אדם העולה להיפגש" ודא ניתנה לו הזכות למנות פרקי ליט, לבדוק את המיסמכים, לקי רוא למומחים מצויה, וכ"י.

סגן-אלוף גדליה תקרית עם הסגן

דרט גבוה של קבלת אחריות שהיא ת"ר בעת, בצדק, מנושאי חקירתה. לפיכך אני מבקש מהוועדה לפי תוח מייד בחקירה רצינית ונימדי רצת, לביטול הסעיף הנדון בדו"ח החלקי ולפירסום תוספת לדו"ח זה, על סמך מימצאי החקירה.

אך לא די בתיקון המעות. לאור פרשה זו יש לבקש מן הוועדה לערוך רוויזיה כללית של שיטותיה, להעסיק חוקרים-מומדי חים מיקצועיים לבדיקת כל חומרי הראיות המוצא בפניה, ולתת לכך הנועם בדבר את הזכות למנות פרקליטים ולחקור שתי-וערב.

זה ידרוש זמן, אך אין להקריב את תביעת הצדק ואת יסודיות החקירה על מיזבח הייפזון.

אין כל דחיפות בחקירת אגרנט. הדבר הדחוף היחידי במדינה — סילוק האישים המדיניים שהיו אחראיים למחדל — כבר בוצע, ודווקא שלא על דעת הוועדה ולמרות הדו"ח שלה. הטענה כאילו אין לערוך בחירות עד לפירסום הדו"ח הסופי של הוועדה הוא תימרון שקוף, מופרך מייסודו. אחרי שהוועדה הוציאה בעצמה את הדרג המדיני מתחום חקירתה, אין כל קשר בין המשך חקירתה לבין עריכת בחירות.

החקירה חייבת להיות יסודית, צודקת ואחראית. קשיצת-הדרך אינה מועילה. זוהי המסקנה העיקרית של פרי שת מיסמכי סימון-טוב — שחפפה לפימדיה.

במדינה

(המשך מעמוד 17)

סיני בדואים לרוב, שנכנסו לעבודתיה בנייה. בסיני שוררת כיום אבטלה חמור רה, בגלל הפסקת מרבית עבודות מע"ץ בשל חוסר-ההודאות לגבי עתיד השטחים. קרוב ל-5000 בדואים היו מובטלים, ולי גביהם היתה הרחקת הערבים מאילת ב" בחינת הצלה. אולם כוח-עבודה זה אינו מסוגל לעבוד בכתייהמלון ובמיסעדות. ראשה-העיר, גדי כץ סבור כי במשך הזמן יחזרו לאילת רבים מהערבים המורחקים, לאחר שיצטיידו ברישיונות המתאימים, אך בינתיים, ענף המלונאות באילת שרוי במשבר חמור.

חיות

הכלבים ניצלו

שכונה שלמה

נחלצה הציל

שלושה כלבים

שנמלאו בתחתית כור

שלוש פעמים ביום היתה האלמנה פניי נה שם-טוב יורדת ומהורבה בה היא נה גוררת, ניגשת אל בורהמים שמתחת ל" ביתה, ובעזרת חבלים מורידה לתוכו מזון והים.

בתחתית הכור שכנו שלושה כלבים. בעלי כתי המלאכה והעסקים בסביבת רחוב חזנוביץ שבשכונת מונטיפיורי בתל-אביב, תמהו תחילה, מה גרם לאלמנה לבוא אליהם פעמיים ביום, לבקש אוכל. הם ידעו שפנינה הישישה, ילידת הארץ, קטנת-הקומה והצנומה, סובלת לא-פעם ב" עצמה חרפת-רעב, אך היא מעולם לא ביקשה מהם דבר. להיפך — את הצעור תיהם לחלוק עימה את מזונם, היתה דוחה תמיד בתוקף.

כולם הביאו איכל. כעבור ימים אחד דים נודעו הסיבות, בגללן החלה האלמנה הזקנה לאסוף אוכל, בקרקעית החורבה בה היא מתגוררת, במקום בו היה לפני כ-40 שנה בורהמים להשקיית פרדסייה סביבה, גילתה שלושה כלבים כלאים.

כיצד הגיעו הכלבים לתחתית הכור? ל" פול לתוכו, במקרה, לא יכלו, כיוון שה" פתח היחידי לכור הוא צוהר קטן שבקיר הבית, האפשרות היחידה היתה שהם הוש" לכו פנימה על-ידי בני-אדם.

הכלבים ייללו ללא-הרף, במשך שבוע כימעט, וייללותיהם קרעו את ליבה. סיפרה פנינה:

„כל היום וכל הלילה הם בכו. אני לא יכולתי לשים את הראש שלי על הכר, לא יכולתי לאכול. ידעתי שלכלבים אין מה לאכול בכור, גם מים לא היו שם, כי ה" בור יבש. הייתי אוספת להם קצת אוכל, ומורידה אותו עם חבל. כל היום הייתי חושבת מה יהיה על הכלבים, ומי יוציא אותם החוצה.”

עד-מהרה נודע דבר מצאותם של ה" כלבים בכור גם לניסים אלקיים (28), בעל נגרייה סמוכה, ולדודי בלסברג (64), בעל בית-מלאכה לרהיטים, יחד עם האלמנה והפועלים החלו גם הם דואגים להאכיל את הכלבים, שמוזנם השתפר עקב כך. **מיבצע-החילוץ.** אחרי כשבוע, בו הפכו שלושה הכלבים שבחוף הכור למר" כוחייהם של אנשי הסביבה, החליט ני" סים להזעיק את אגודת צעור-בעלי-חיים.

ביום ראשון בצעהיים הגיעו למקום אנ" שי האגודה בליוויית שני אנשי מכבי-אש מצוידים בסולם ארון, ציוד-חילוץ, מסיי כות"גו ומכילי-חמצן — ומיבצע החילוץ החל.

תחילה צריך היה להרחיב את הפתח בקיר, כדי שאפשר יהיה להחדיר זנימה את הסולם הענקי. אחר-כך ירד הכבאי בנימין אהרון (27), חבוש מסיכת-גז, ל" תוך הכור, מצויד בליוויית שני אנשי מכבי-אש תוכו את הכלבים, הכרו דויד בכר (33), ראש חולית-החילוץ, המתין לו למעלה, סיפר הכבאי אהרון, רווק המתגורר ב" רמת-גן: „בהתחלה פחדתי, לא ידעתי באיזה מצב הכלבים, לא יכולתי לראות את המתרחש למטה, חששתי שאם ינסו לנשוך אותי, לאחר שלא ראו אדם זמן כה רב, חששתי גם שהם לא יאפשרו לי לקשור אותם בחבל. אבל להפתעתי הם שמחו מאוד לקראתי, וליטפו וליקקו אותי כל הזמן. מייד ראיתי שולכם כריאים, למרות שנפלו לעומק כה רב.”

סיפוק עצום. הרגע המרגש ביותר היה זה בו יצאו הכלבים לאור העולם.

כלב ב' מוצא מהכאר מחושך לאור

כלב ב' מוצא מהכאר מכלא לדרור

כלב ג' מוצא מהכאר תוך פרשת הכור